RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 112.208 van 4 november 2002
in de zaak A. 112.329/XIV-7152.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. VAN ROSSEM,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Boomgaardstraat 93

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Nepalese nationaliteit, op 29 oktober 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 31 juli 2001 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 27 november 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 2 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 september 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. SAELEN die, loco Advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur K. DEBERGH, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Nepalese nationaliteit, is in België binnengekomen op 9 juli 2001 en heeft zich op dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Op 31 juli 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. De beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 31 juli 2001 tot weigering van verblijf is als volgt gemotiveerd :

> "(...)
> Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
> U verklaarde tijdens het interview in dringend beroep dat er op 15/2/2055 (Nepalese jaartelling, komt overeen met 29/5/1998) in Narayanghat een meeting zou hebben plaatsgevonden van de partij waarvan u een sympathisant was (Samyukta Yana Morcha, politieke vleugel van de Maoïstische Partij). Tijdens deze meeting zou de politie zijn tussengekomen, drie mensen hebben doodgeschoten en u samen met een vijftig á zestig deelnemers hebben aangehouden. U zou zijn meegenomen en opgesloten in het politiekantoor van Baratpur waar de politie u gedurende vijf dagen zou hebben mishandeld. Vervolgens zou u een jaar later op 20/1/2056 (31/5/1999) opnieuw zijn aangehouden door de politie omdat men in die periode de verkiezingen wilde boycotten. De politie zou bij u thuis een huiszoeking hebben verricht en allerlei

documenten van u en van de Partij hebben meegenomen. U en uw broer, T. K., zouden thuis door acht politieagenten zijn gearresteerd en meegenomen naar het regionaal politiekantoor van Basantpur. De volgende dag zou men uw broer hebben vrijgelaten, omdat deze SYM niet steunde en zou men u hebben overgebracht naar het politiekantoor van Baratpur. U zou daar vervolgens vier dagen zijn vastgehouden, waarna u dankzij de hulp van uw advokaat, Manroopa Gurung, werd vrijgelaten op voorwaarde dat u zich elke maand zou aanbieden bij de politie. Gedurende zes maanden zou u zich aan die voorwaarde gehouden hebben en daarna zou u niets meer vernomen hebben van de politie. Op 14, 15 en 16/2/2058 (eind mei 2001) zou u hebben deelgenomen aan Nepal Bandh, de algemene staking afgekondigd door de Maobadi in Nepal. Na deze staking zouden Maobadileden op 17/2/2058 in een dorp vlakbij Chitwan waar u woont, een lid van de Congress Party, Tika Ram Paudel, hebben aangevallen. De reden hiervoor zou het corrupte gedrag van deze man geweest zijn en de Maoïsten zouden hem die dag hebben beschuldigd en zwaar hebben geslagen. Een dag later zou uw oom, B. T. u op uw veld zijn komen melden dat de politie u zocht en beschuldigde van de aanval op Tika Ram Paudel, terwijl u hier niet aan zou hebben geparticipeerd. U zou besloten hebben te vluchten en u zou zich onmiddellijk naar een vriend in Basantpur begeven hebben, om de volgende dag verder te reizen naar Delhi. U zou een maand in Delhi zijn gebleven, waarna u op 22/3/2058 (4/7/2001) het vliegtuig zou genomen hebben naar Nederland. Uiteindelijk zou u op 9/7/2001 zijn aangekomen in Brussel, waar u dezelfde dag een asielaanvraag indiende bij de Belgische asielinstanties.

Er dient vastgesteld te worden dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt ondermijnd door tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het Commissariaat-generaal (CGVS). Zo stelde u tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken dat partijleden soms bij u thuis een maaltijd zouden hebben genuttigd, zouden zijn blijven slapen of propagandamateriaal zouden hebben achtergelaten (zie verhoorverslag DVZ, nr.42). Op het Commissariaat-generaal daarentegen stelde u uitdrukkelijk dat de partijleden soms zouden langsgekomen zijn bij uw thuis, maar er nooit zouden zijn blijven slapen (zie verhoorverslag CGVS, p.6).

Verder kan u bijzonder weinig informatie verstrekken, noch aangaande Samyukta Yana Morcha (SYM), noch aangaande de Maoïstische Partij (MP), hoewel u beweerde dat u reeds tien jaar sympathisant zou zijn van SYM en dat u zich zou hebben bezig gehouden met de propaganda voor SYM en later voor de MP (zie verhoorverslag CGVS, p.8). Zo weet u niet wanneer SYM werd opgericht, noch door wie (zie verhoorverslag CGVS, p.8). Verder weet u niets te vertellen over de plaatselijke organisatie van SYM of van de MP en kan u geen belangrijke incidenten vermelden die in uw district zouden hebben plaatsgevonden in de periode voor uw vertrek (zie verhoorverslag CGVS, p.8 en 9), terwijl dit zaken zijn waarvan redelijkerwijze kan verwacht worden dat iemand die beweert reeds zolang sympathisant te zijn van SYM en van de MP, op de hoogte is. Verder beweerde u verkeerdelijk dat op de vlag van de Maoïstische Partij een hamer, sikkel en ster staan, terwijl algemeen geweten is dat de vlag van de Maoïstische Partij een rode vlag is met daarop een afbeelding van hamer en sikkel. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (‘Dispatches: Report from the People's War in Nepal’ Part 6: General Strike in Kathmandu, by Li Onesto, gepubliceerd in ‘The Revolutionary Worker’, August 22, 1999) blijkt dat de vlag met een pen en ster op als afbeelding, de vlag van de studentenvieugel van de Maoïsten in Nepal is. Dit gebrek aan elementaire kennis over de partij waarvan u beweert sympathisant te zijn, geeft nogmaals aan dat geen geloof kan worden gehecht aan de oprechtheid van uw verklaringen.

Tenslotte beschikt u niet over enig reis- of identiteitsdocument waardoor uw reisweg of identiteit niet kunnen worden gecontroleerd.

(...).”.

2. Over de ontvankelijk van het beroep.

2.1. Overwegende dat de beide verwerende partijen opwerpen dat de verzoekschriften te laat werden ingediend; dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat de bestreden beslissing werd betekend met een aangetekend schrijven dat werd verstuurd op woensdag 26 september 2001; dat, aangezien de bestreden beslissing werd betekend per aangetekend schrijven ervan dient te worden uitgegaan dat de betekening plaats vond de dag volgend op het versturen van de aangetekende zending, zijnde in casu donderdag 27 september 2001; dat de termijn om een beroep tegen de bestreden beslissing in te dienen bijgevolg begint te lopen op vrijdag 28 september 2001 om te eindigen op maandag 29 oktober 2001; dat het schorsing- en annulatieberoep die werden ingediend door de verzoekende partij op 29 oktober 2001 bijgevolg binnen de beroepstermijn zijn ingediend; dat de exceptie niet gegrond is;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert :

> "3.1. Schending van het zorgvuldigheid- en redelijkheidsprincipe.
> Dat verzoeker steeds geïnteresseerd was in de partij en geen lid is geworden omdat hij dit niet kon verantwoorden tegenover zijn gezin.
> Hij was landbouwer en diende voor zijn gezin te zorgen indien hij lid werd zou men meer van hem eisen en dit kon hij zich niet permitteren.
> Dat hij uiteindelijk werd geweigerd omwille van een enkel zogenaamde tegenstrijdigheid, dat hij tijdens de eerste verklaring zou gesteld hebben dat de leden bij hem thuis langs kwamen, af en toe propaganda materiaal achterlieten en af en toe bleven overnachten.
> Ze kwamen nooit s'nachts toe.
> Deze vraag werd volledig verkeerd begrepen, aangezien hieruit werd afgeleid dat ze nooit bleven overnachten.
> Hij is nooit lid geweest en hielp alleen vandaar dat hij ooit minder goed geïnformeerd was over de partij , doch dat hij zeer vele vragen duidelijk wist te beantwoorden en dat men enkele er heeft uitgenomen waar hij niet duidelijk het antwoord op wist om tot het besluit te komen dat hij niet voldoende kennis zou hebben van de partij.
> Dat er bovendien de vergissing gemaakt is met de tekens van de studentenvlag, de gewone vlag en de emblemen met de verkiezingen.
> Hij stond inderdaad niet als eerste van de partij gekend en wou of kon ook geen lid worden omwille van zijn verantwoordelijkheid naar zijn gezin toe.
> Het is pas nadat hij opnieuw hoorde dat hij zou worden gezocht wegens een valse klacht tegen hem dat hij is gevlucht.
> De genomen nota's zijn wel zeer onduidelijk en vragen heel wat puzzelwerk om te kunnen vaststellen wat verzoeker eventueel zou kunnen verklaard hebben.
> Dit is een teken van onzorgvuldigheid men heeft de twee zaken door mekaar gehaald en het is ook zeker niet duidelijk welke vragen er werden gesteld aan verzoeker zodat het ook niet duidelijk is op welke vraag zijn verklaringen antwoord is, wat het ook onmogelijk maakt tot een juiste feitenvinding te komen.
> Dat de motivering zoals ze is opgesteld voornamelijk gebaseerd is op (e)en gebrek aan kennis van de partij terwijl nochtans bij de dienst Vreemdelingenzaken hij zeer gestructureerd antwoord heeft gegeven op de gestelde vragen.
> Dat men aldus het dossier niet voldoen ernstig en zorgvuldig heeft behandeld.
> Dat bovendien de Amnesty rapporten die later zullen bijgevoegd worden voldoende bevestigen dat elk lid van de Mao partij gevaar loopt voor willekeurige arrestering en foltering .

Dat verzoeker echter meer dan voldoende kennis van de partij heeft om te kunnen besluiten dat hij effectief sympathisant van deze partij was opdat het dossier met de nodige voorzichtigheid zou moeten behandeld worden.
Dat dit in casu niet gebeurd is en dat daarom verzoeker ook met aandrang vraagt de beslissing te willen vernietigen.";

3.1.2. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsprincipe; dat uit de lezing van het vluchtrelaas blijkt dat verzoeker zijn land van herkomst is ontvlucht omwille van een beweerde vervolging wegens zijn politieke sympathieën voor de Maoïstische partij van Nepal; dat van een vluchteling die zich op een dergelijk vluchtmotief beroept redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij voldoende bij de politieke partij of beweging, waartoe hij beweert te behoren, betrokken is, zodat hij zonder al te veel problemen op vragen omtrent deze partij of beweging kan antwoorden; dat zelfs indien een vluchteling niet tot het partijkader of het effectieve ledenbestand behoort dan nog verwacht worden mag dat hij deze voldoende kent zodat een antwoord kan worden geformuleerd, dat in overeenstemming is met de realiteit; dat uit de verhoorverslagen blijkt dat dit niet het geval is; dat de stelling van verzoeker als zou het verhoorverslag onduidelijk zijn, niet kan worden bijgevallen aangezien de vragen en antwoorden met betrekking tot de partij op een afzonderlijk blad vermeld staan met ernaast de gegeven antwoorden; dat verzoeker ook niet aantoont dat de bestreden beslissing genomen is met schending van de aangevoerde algemene rechtsbeginselen; dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert :

"3.2. Gebrekkige motivering
De door verzoeker afgelegde verklaringen worden niet au serieux genomen op grond van een onduidelijkheid ivm met het al of niet overnachten van de leden van de partijen met betrekking tot de symbolen van de partij, die zeer duidelijk te verklaren zijn..
Dat gelet op de ernst van de situatie en de mogelijkheid tot vervolging in het land van herkomst kan men dit niet zomaar naast zich neerleggen
Dat het feit dat hij lid is van de Mao partij op zich al een reden tot vervolging is en dat deze rapporten voldoende gekend zijn door het Commissariaat-generaal dat het dan ook onbegrijpelijk is dat aan zijn verklaringen niet meer waarde wordt gehecht.
Dat de verklaringen op zich niet in twijfel kunnen worden getrokken gelet op de huidige situatie.
Dat men echter door de wijze van werken niet tot een juiste feitenvinding kan komen door de onduidelijkheid van de vraagstelling in het dossier, de onleesbare nota's en verkorte weergave van zijn verklaringen.
Dat immers uit het dossier van vreemdelingenzaken blijkt dat verzoeker alle bijkomende vragen met betrekking tot Nepal en de politiek van de Mao Badi volledig heeft beantwoord terwijl op het commissariaat generaal aan zijn kennis wordt getwijfeld, hij is echter geen politcus die goed ingewijd is in de partij maar slechts een sympathisant.
Dat de beslissing bovendien vermeld dat de aanvraag bedrieglijk is, zonder ze onontvankelijk te verklaren.
Dat dit helemaal onbegrijpelijk is.
Op welke gronden is men overgegaan tot een dergelijke motivering?
Ook in geval van bedrieglijke aanvraag tot erkenning als vluchteling, kan de minister of de gevolmachtigde besluiten tot onontvankelijkheid.

Dit zal het geval zijn indien de vreemdeling bedrog pleegt, verklaringen aflegt die manifest tegenstrijdig zijn met gekende feiten of gebruik maakt van een valse identiteit of nationaliteit.
Ten eerste gaat men hier niet over tot het besluiten van onontvankelijkheid
Ten tweede heeft verzoeker op geen enkel moment verklaringen afgelegd die manifest tegenstrijdig zijn met gekende feiten.
Integendeel.
Het zijn gekende feiten dat leden van Mao partij willekeurig worden opgepakt en dat men hierbij zonder meer overgaat tot foltering.
Dat ook de verklaringen niet als vals of bedrieglijk kunnen bestempeld worden.
Dat men alleen stelt dat deze niet voldoende zijn om te getuigen van een persoonlijke en systematische vervolging ten zijne aanzien, dat dit niet in verhouding is tot de gekende feiten in Nepal.
Dat men weet heeft van het feit dat leden of sympathisanten van de partij willekeurig worden gearresteerd en mishandeld,
Dat de motivering van huidige beslissing dan ook heel wat gebreken vertoont en zeker niet de beslissing draagt zoals vereist.";

3.2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het tweede middel aanvoert dat de bestreden beslissing gebrekkig werd gemotiveerd; dat uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekende partij de motieven kent, doch betwist dat de opgegeven motieven de beslissing kunnen dragen; dat zij met andere woorden de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert; dat nagaan of de motieven pertinent zijn, immers de materiële motiveringsplicht betreft; dat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht;

3.2.2.2. Overwegende dat de verzoekende partij aanvoert dat de Commissaris-generaal "niet tot een juiste feitenvinding kan komen door de onduidelijkheid van de vraagstelling in het dossier, de onleesbare nota's en verkorte weergave van zijn verklaringen"; dat de verzoekende partij niet aantoont waarin deze onduidelijkheid juist gelegen is, dat zij niet uiteenzet in welke mate de beweerde onleesbaarheid van de nota's haar belang heeft geschaad; dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de eerste alinea een gedetailleerde uiteenzetting omvat van de verklaringen die de verzoekende partij tijdens het interview op het Commissariaat-generaal aflegde;

3.2.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij voorts betoogt dat "ook in het geval van bedrieglijke aanvraag tot erkenning als vluchteling, kan de minister of de gevolmachtigde besluiten tot ontvankelijkheid"; dat dit onderdeel van het middel is gericht tegen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 31 juli 2001 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat deze beslissing werd bevestigd door de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2001; dat, gelet op de devolutieve kracht van het in artikel 63/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bedoeld dringend beroep bij de commissaris-generaal, het beroep tegen voornoemde beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken niet ontvankelijk is;

3.2.2.4. Overwegende dat de verzoekende partij in het onderdeel van het middel betreffende de tegenstrijdigheid van de verklaringen, elementen aanhaalt die deel uitmaken van haar asielrelaas; dat het niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling van de gegrondheid van het dringend beroep in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van dit dringend beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is gekomen; dat derhalve het middel niet ontvankelijk is;

3.2.2.5. Overwegende dat het middel in al zijn onderdelen niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier november tweeduizend en twee, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE . **A. BEIRLAEN.**